

Antiga Audiència, dijous 19 de gener de 2006

Dentro de garganta profunda

Inside Deep Throat, Fenton Bailey i Randy Barbato, 2005

Dins la contradicció americana

Pornografia vs. moralisme

Coneguts sobretot pels seus treballs com a productors, escriptors i directors de televisió, la parella formada per Fenton Bailey i Randy Barbato ha desenvolupat la seva carrera filmica al voltant d'una sèrie de temes relacionats sempre amb el morbo i l'escàndol, però que, al mateix temps, permeten explorar les contradiccions de la societat americana.

Els seus documentals tracten temes tan polèmics com l'orientació sexual de Hitler, el món dels *escorts* masculins o la caiguda en desgràcia de Jim Bakker, un dels predicadors evangelistes més famosos de la història de la televisió. També han realitzat dos llargmetratges de ficció: *Party monster*, una seqüela del documental homònim que havien filmat cinc anys abans sobre un *club kid* que va assassinar el seu company de pis, i *Shantay*, una

comèdia gay protagonitzada per en Ru Paul.

Inside Deep Throat és un documental que revisita el film més cèlebre de la història del cine porno: *Deep Throat*. Estrenada en 1973, va ser la primera pel·lícula pornogràfica exhibida en una sala cinematogràfica. Encara en l'actualitat ostenta el títol de film més rendible de la història: va costar 25.000 dòlars i ha recaptat 600 milions. A més a més, va catapultar a la fama la seva protagonista, Linda Lovelace, qui des d'aleshores i fins a la seva mort el 2002, va ser una presència habitual –i contradictòria– en els debats sobre moralisme i mitjans de comunicació al seu país (el 2005 s'ha anunciat la propera filmació d'una pel·lícula sobre la seva vida, protagonitzada per la Courtney Love). Tot això, amb la celebritat que va aconseguir en la seva època –en què es va convertir en una icona de l'alliberament sexual–, i la polèmica que

provocava en qualsevol lloc on s'exhibia i la persecució legal que van patir els seus creadors, fa d'aquest film una obra que permet múltiples aproximacions.

Tant aquell que vulgui veure un relat d'escàndols del món de l'espectacle, com qui desitgi reflexionar sobre la censura i la llibertat d'expressió, o qui tingui interès en els assumptes de moralitat pública, trobaran en aquest documental la seva recompensa.

Inside Deep Throat es nodreix de dos formats narratius molt comuns en la televisió. En primer lloc, el *making of*, que en aquest cas és «retrospectiu» –entrevistes amb el director, els actors i l'equip tècnic, imatges de la pel·lícula (n'hi ha fragments explícits), anècdotes sobre el rodatge, etc. I en segon lloc, allò que podríem denominar *the life after*, és a dir, el relat dels esdeveniments posteriors a la filmació i exhibició del film.

Bailey i Barbato aconsegueixen capturar i mantenir l'atenció mitjançant recursos visuals i sons més propers al videoclip o a la publicitat que al cine, en un muntatge que de vegades peca d'efectisme. Malgrat això, el documental encerta poderosament en l'exploració que fa sobre les contradiccions del moralisme americà, com queda manifest en l'anomenada «lleï d'obsenitat», que va ser legislada el 1973 arran de l'èxit de *Deep Throat*. De nou estem davant d'un dels temes que més preocupen a la comunitat artística i intel·lectual dels Estats Units: el respecte a la primera esmena de la Constitució, aquella que diu que el Congrés no pot crear una llei que coarti la llibertat d'expressió. Per això, *Inside Deep Throat* és un film d'actualitat i no, simplement, com podria pensar-se, el retrat d'una època específica – la dècada dels setanta.

N'hi ha prou a considerar que aquesta lleï d'obsenitat segueix vigent, encara que rarament se'n parla o s'aplica. Com tota lleï que intenta delimitar l'àmbit públic del privat, produeix contradiccions insalvables, com que la possessió d'articles «obscens» no és il·legal, mentre que la seva producció i venda sí ho són. Però, sens dubte, l'aspecte més controvertit és la definició d'allò que serà considerat «material obscè». Segons aquesta lleï un material és obscè quan «inspira pensaments luxuriosos» i crea un interès «vergonyós i

mòrbid en el sexe». Com és possible determinar això? Mitjançant el criteri del «ciudadà terme mitjà», d'acord amb «els estàndards contemporanis de la comunitat». És a dir, quelcom que és obscè a Ohio pot no ser-ho a Nova York. Si després de veure *Inside Deep Throat* es queda interessat amb aquest tema, una recerca a Internet pot resultar molt divertida. (Vostè sap que el *voyeurisme* està tipificat com a delicte a Wyoming? Doncs sí: pot anar fins a sis mesos a la presó per espiar en banys, dutxes o vestidors.)

Inside Deep Throat, com d'altres pel·lícules (*People vs. Larry Flynt* de Milos Forman, per exemple), proporciona l'ocasió d'analitzar un cas límit en què es posa a prova l'autenticitat dels suposats valors democràtics americans.

(No perdin de vista la trama sobre la relació de la màfia amb *Deep Throat*. Hi ha testimonis que valen pels tres padrins d'en Coppola.)

Fitxa tècnica

Equip tècnic

Direcció: Fenton Bailey i Randy Barbato
Guió: Fenton Bailey i Randy Barbato
Producció: Fenton Bailey i Randy Barbato
Fotografia: David Kempner i Teodoro Maniaci
Música: David Benjamin Steinberg
Muntatge: William Grayburn i Jeremy Simmons
Nacionalitat: Estats Units
Any: 2004
Durada: 92 min

Equip Artístic

Dennis Hopper (veu)

Filmografia

2004

Hidden Fuhrer: Debating the Enigma of Hitler's Sexuality

2003

Party Monster

2001

Out of the Closet, Off the Screen: The Life of William Haines

2000

101 Rent Boys

2000

The Eyes of Tammy Faye

1998

Party Monster

1997

Shantay